

Kaposvár és a hagyományörzés

**A Kaposvári Kodály Zoltán Központi Általános Iskola vállalta,
hogy a régióban megszerveze a Kodály iskolák találkozóját
2018 április 21-én**

Az iskola több, mint 300 éves múltra tekint vissza így a hagyományörzés a mindennapjaik része. Az iskola 1967-ben indított ének-zene tagozatos osztályt *Zákányi Zsolt* kezdeményezésére, majd 1969-től *Pytel Anna* csatlakozásával megvalósult az iskola történetének zenei élet fényes lapja, ahol Kodály Zoltán is megfordult látogatóként. A jelen ugyanilyen, követik az elkezdett Kodályi szellemiséget a folyosók falát díszítő oklevelek, fényképek is mindezt bizonyítják, ahol *Szalai Rudolf* igazgatóhelyettes segített eligazodni a lépcsők, folyosók labirintusában. *Szabó Zoltánné Kudromák Zsuzsanna* igazgatónő a koncertet megnyitó beszédben is kiemelte ezt, mely szerint küldetésük az embernevelés csupa nagy betűvel, ehhez a zenei tehetségnevelés szorosan hozzátartozik és példaértékű módon két párhuzamos osztályban folyik.

A találkozó színhelyeül a pompás szecessziós épület a Szivárvány Kultúrpalota nagy terme szolgált, ahol a fellépő együttesek egymást is meghallgathatták. A kiválóan megszervezett programot a meghívó iskola Kicsinyek Kórusa nyitotta *Pécsiné Hauk Erika* vezényletével – ő maga is ebbe az iskola járt egykor, ma már a Kodály gyűrű tulajdonosa, melyet nem véletlenül ítéltek neki. A kórus kristálytisza intonációval, a szólamok szépen kiegyenlítetten szólaltak meg, Bothné Vörös Katalin zongorakíséretével. Az iskola furulyacsoportja követte őket, a népdalsokron kívül népdalfeldolgozások is elhangzottak egységes intonációval – jó tempókat választva *Kalocsainé Pintér Mónika* irányításával, ezt a csoportot Szijártó Csilla kísérete zongorán. Öröm volt látni a sok fiút a fellépők között, mint kiderült aki már mutál az a kóruspróba idején itt tökéletesítheti kamarazenei tudását.

A pécsi Vocabella női kamarakórus vendégként érkezett, mint kiderült karnagyuk Novák-Szabó Livia ebben az iskolában cseperedett, ezt alá-

húzandó virággal köszönte meg volt tanárainak azokat az együtt töltött éveket, megható pillanata volt a hangversenynek ez a momentum. A fellépők Bartók, Kodály és Karai műveket énekeltek – az igényes műsorválasztást a hallgatóság is értékelte. Őket a *Komlóról érkezett Katolikus Általános Iskola és Óvoda* kiskórusa követte *Pleszné Fényes Edit* vezetésével, csillogó szemű, mosolygó arcú átélt előadásukat is lelkesen fogadta a közönség. A harmadik vendégkórus *Székesfehérvárról* jött a *Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola Kicsinyek Kórusa* kézen fogva lépegetett a dobogóra. Amilyen napfényes volt ez az áprilisi nap olyan sugárzó volt az előadásuk. Minden téren kidolgozott hangzás, jó szövegmondás a Bárdos művekben tetten érhető humor megvalósítása *Nyárs Annamária* munkáját dicséri.

A találkozózt a meghívó iskola Nagyórusa zárta a szintén Kodály gyűrű tulajdonos *Varga Anita* vezényletével, melyből a már más alkalommal is díjazott *Karai J.-Takács Gy. Fűzfácska alszol-e? mű* feltétlen kiemelendő átéltsége és kifogástalan előadása miatt, de a ritkán előadott Kodály mű a *Csikó* is példaként szolgálhat, zongorán *Bothné Vörös Katalin* működött közre *Decsényi János: Altatójában*.

A színpadon álló nagyórusához csatlakozott a többi fellépő kórus a közös szám megszólaltatásához – *Serkenj fel kegyes nép* – természetesen Mesterünk fejére Kodály Zoltánra kértük az áldást, majd a Magyar

Kodály Társaság nevében *B. Horváth Andrea* megemlékezett a 40 éve alakult MKT-ról és átadta az emléklapokat, könyvajándékokat valamint az iskola könyvtárának az Andor Ilona Baráti Társaság névadójáról szóló anyagokat is. A jól sikerült és furulyával színesített összkari népdal megismétlésével zárult a hangverseny.

B. Horváth Andrea

„Tiszta forrás település” címet kapott Nagykovács

A Magyar Művészeti Akadémia 2014-től minden évben „Tiszta forrás település” címet adományoz azoknak a Kárpát-medencei településeknek, ahol az elmúlt évtizedekben a magyar népművészeti, néprajzi gyűjtők legnevesebbjei a népi kultúra felbecsülhetetlen kincseinek gyűjtésén és feltárásán munkálkodtak. A program létre-

hozói népzene kutatásunk meghatározó személyiségeinek, Vikár Bélának, Kodály Zoltánnak, Bartók Bélának és Lajtha Lászlónak gyűjtőhelyei közül válogattak, azzal a céllal, hogy e településeken gyűjtött – és a MTA BTK Zenetudományi Intézet és a Néprajzi Múzeum népzenei gyűjteményében őrzött – zenei anyag visszakerüljön a „forráshoz”. Az itt élők számára is ismert legyen az a magyar zenei kincs, amelyet egykor itt gyűjtöttek és mindmáig megőriztek.

2017-ben a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézete, a Néprajzi Múzeum és a Hagyományok Háza döntése alapján (Öcsény község mellett) Nagykovács városa kapta a „Tiszta forrás település” címet, kifejezve ezzel Kodály Zoltán itt gyűjtött dallamainak, táncainak felbecsülhetetlen értékét.

Hogy a világhírű Kállai kettős dallamait, táncait mikor, s hogyan rögzítette Kodály Zoltán, megtudhatjuk *Harsányi Gézáne* nagykovácsói ének-zene szakos tanárnő, Kodály nagykovácsói gyűjtőútjának 70. évfordulóján (1966) elmondott megemlékezéséből:

„Kodály Zoltán 1921-ben jött először Nagykovácsba, hogy lejegyezze a Kállai kettős dallamait.

Mivel előzetes forrása Farkas Lajos református lelkész 1895-ös leírása volt, a zenetudós a református lelkészi hivatalban kopogtatott. Farkas Lajos helyett Görömbey Pétert találta ott, aki készséggel volt a fiatal Kodály segítségére. Ám a Kállai kettőst ekkor nem tudta lejegyezni. Ennek ellenére nem távozott üres kézzel, ugyanis Klein Ábrahám 59 éves kovácsói rabbi éneklése után lejegyezte a „Szól a kakas már” kezdetű régi